

Brussel, 24.4.2018
COM(2018) 229 final

2018/0109 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**voor een meerjarig herstelplan voor mediterrane zwaardvis en tot wijziging van de
Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EU) 2017/2107**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Het doel van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) zoals omschreven in Verordening (EU) nr. 1380/2013¹ ("de basisverordening") is een exploitatie van de mariene levende biologische rijkdommen te garanderen die voor ecologische, economische en sociale duurzaamheid op lange termijn zorgt.

Bij Besluit 98/392/EG van de Raad² heeft de Unie het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee goedgekeurd, waarin onder meer principes en regels voor de instandhouding en het beheer van de mariene levende biologische rijkdommen zijn vastgesteld. De Unie neemt in het kader van haar ruimere internationale verplichtingen deel aan de inspanningen die in internationale wateren worden geleverd om de visbestanden in stand te houden.

De Unie is sinds 14 november 1997 ingevolge Besluit 86/238/EEG van de Raad³ verdragsluitende partij bij het Internationale Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen ("het ICCAT-verdrag").

Het ICCAT-verdrag biedt een kader voor de regionale samenwerking op het gebied van de instandhouding en het beheer van tonijnen en tonijnachtigen in de Atlantische Oceaan en aangrenzende zeeën middels de oprichting van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen ("ICCAT").

De ICCAT heeft het gezag om voor de instandhouding en het beheer van de onder haar bevoegdheid vallende visserijen besluiten (aanbevelingen) vast te stellen die verbindend zijn voor de verdragsluitende partijen bij het verdrag. Die aanbevelingen zijn hoofdzakelijk gericht tot de verdragsluitende partijen bij het ICCAT-verdrag, maar bevatten tevens verplichtingen voor particuliere exploitanten (zoals kapiteins van vaartuigen). De ICCAT-aanbevelingen treden zes maanden na de vaststelling ervan in werking en moeten, wat de Unie betreft, zo snel mogelijk in het recht van de Unie worden omgezet.

Tijdens de jaarvergadering 2016 van de ICCAT, die in Vilamoura (Portugal) werd gehouden, hebben de CPC's van de ICCAT⁴ een beslissende stap gezet om de alarmerende toestand van mediterrane zwaardvis (*Xyphias gladius*) aan te pakken, door een 15-jarig herstelplan vast te stellen door middel van ICCAT-aanbeveling 16-05. In de aanbeveling worden regels bepaald

---

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

² Besluit 98/392/EG van de Raad van 23 maart 1998 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 en de overeenkomst inzake de toepassing van deel XI van dat verdrag van 28 juli 1994 (PB L 179 van 23.6.1998, blz. 1).

³ Besluit 86/238/EEG van de Raad van 9 juni 1986 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, gewijzigd bij het Protocol gehecht aan de op 10 juli 1984 te Parijs ondertekende Slotakte van de conferentie van gevolmachtigden van de staten die partij zijn bij het Verdrag (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33).

⁴ Verdragsluitende partijen bij het ICCAT-verdrag, samenwerkende niet-verdragsluitende partijen, entiteiten en visserij-entiteiten.

voor de instandhouding, het beheer en de controle van het zwaardvisbestand in de Middellandse Zee, om een biomassa te bereiken die in 2031 een maximale duurzame opbrengst kan opleveren met een waarschijnlijkheid van ten minste 60 %.

Bij brief aan het ICCAT-secretariaat heeft de Europese Unie in december 2016 bevestigd dat ICCAT-aanbeveling 16-05 vanaf 1 januari 2017 wordt uitgevoerd.

Dit voorstel heeft tot doel ICCAT-aanbeveling 16-05 in EU-recht om te zetten om de Unie in staat te stellen haar internationale verplichtingen na te leven en marktdeelnemers rechtszekerheid te bieden met betrekking tot regels en verplichtingen.

Krachtens ICCAT-aanbeveling 16-05 tot vaststelling van een meerjarenplan voor het herstel van mediterrane zwaardvis moet zwaardvis in bepaalde omstandigheden worden teruggegooid en vrijgelaten. Met het oog op de naleving door de Unie van haar internationale verplichtingen uit hoofde van de ICCAT, voorziet Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/191⁵ in afwijkingen van de in artikel 15 van de basisverordening bedoelde aanlandingsverplichting voor mediterrane zwaardvis. Bijgevolg hoeven dergelijke teruggooi- en vrijlatingsverplichtingen niet te worden opgenomen in deze verordening tot vaststelling van een meerjarenplan voor het herstel van mediterrane zwaardvis en worden de overeenkomstige bepalingen van Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/191 onverlet gelaten.

In artikel 15, lid 2, van de basisverordening is bepaald dat de aanlandingsverplichting moet worden uitgevoerd zonder afbreuk te doen aan de internationale verplichtingen van de EU. De Commissie is bevoegd om gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde die internationale verplichtingen in Unierecht om te zetten, met inbegrip van, in het bijzonder, afwijkingen van de aanlandingsverplichting.

ICCAT-aanbeveling 16-05 verplicht vaartuigen die hun toegewezen quotum en/of het toegestane maximum aan bijvangsten hebben overschreden, ertoe om hun zwaardvisvangsten terug te gooien, ook in het kader van de sport- en recreatievisserij. Mediterrane zwaardvis die onder de minimuminstandhoudingsreferentiegraad wordt gevangen, moet eveneens worden teruggegooid, tenzij een bepaalde door de lidstaten in hun jaarlijkse visserijplannen vastgestelde bijvangstbeperking van toepassing is.

Bij Verordening (EU) 2017/127 van de Raad⁶ zijn voor 2017 voor sommige visbestanden en groepen visbestanden de vangstmogelijkheden vastgesteld die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn. Deze vangstmogelijkheden worden doorgaans meerdere keren gewijzigd gedurende de periode waarin zij van kracht zijn.

Bij de goedkeuring van ICCAT-aanbeveling 16-05 was de totale toegestane vangst ("TAC") voor mediterrane zwaardvis vastgesteld op 10 500 ton. De TAC werd echter niet aan de CPC's

---

⁵ Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/191 van de Commissie van 30 november 2017 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/98 van de Commissie betreffende de uitvoering van de internationale verplichtingen van de Unie, als bedoeld in artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad, in het kader van het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, wat betreft het zwaardvisbestand in de Middellandse Zee (PB L 36, van 9.2.2018, blz. 13).

⁶ Verordening (EU) 2017/127 van de Raad van 20 januari 2017 tot vaststelling, voor 2017, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 24, 28.1.2017, blz. 1).

van de ICCAT toegewezen en daarom was het aandeel van de Unie bij de bekendmaking van Verordening (EU) 2017/127 van de Raad onbepaald. De ICCAT moest een werkgroep bijeenroepen om een eerlijke en billijke regeling op te zetten voor de toewijzing van de TAC voor mediterrane zwaardvis en om een quotum vast te stellen voor de CPC's voor 2017.

De werkgroep is van 20 tot en met 22 februari 2017 in Madrid bijeengekomen en heeft een overeenkomst tussen de partijen bereikt over de quotatoewijzing voor 2017 en een compromis gevonden voor het beheer van de benutting van de quota voor 2017.

Bijgevolg was het van belang om Verordening (EU) 2017/127 van de Raad te wijzigen om marktdeelnemers rechtszekerheid te bieden over de hoeveelheden mediterrane zwaardvis die zij in 2017 mochten vangen en over het instellen van gebieden met vangstbeperkingen. Dit gebeurde bij Verordening (EU) 2017/1398 van de Raad⁷.

• **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De vangst van mediterrane zwaardvis was alleen gereguleerd door technische maatregelen uit hoofde van artikel 25 van Verordening (EG) nr. 1967/2006 van 21 december 2006 inzake beheersmaatregelen voor de duurzame exploitatie van visbestanden in de Middellandse Zee⁸, en later door de artikelen 20 tot en met 26 van Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2017 tot vaststelling van in het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT) geldende beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1936/2001, (EG) nr. 1984/2003 en (EG) nr. 520/2007 van de Raad⁹.

Het standpunt van de EU was tijdens de gehele duur van de onderhandelingen in overeenstemming met de doelstellingen van artikel 2, lid 2, artikel 28, leden 1 en 2, en de artikelen 29 en 33 van de basisverordening.

De in ICCAT-aanbeveling 16-05 vastgestelde maatregelen, die bij deze verordening worden omgezet, zijn restrictiever of nauwkeuriger dan de reeds geldende maatregelen (zie boven) om het herstel van het bestand mogelijk te maken. De belangrijkste verschillen kunnen als volgt worden samengevat:

a) minimuminstandhoudingsreferentiegrootte: in artikel 11 van deze verordening wordt de minimuminstandhoudingsreferentiegrootte gedefinieerd als een lengte onderkaak-vork van minder dan 100 cm, een levend gewicht van minder dan 11,4 kg of een ontkieuwd en ontweid gewicht van minder dan 10,2 kg. Deze bepalingen zijn bijgevolg restrictiever dan artikel 24 van Verordening (EU) 2017/2107, waarin de minimummaat wordt gedefinieerd als een lengte onderkaak-vork van 90 cm, of met een gewicht van minder dan 10 kg levend gewicht of 9 kg ontkieuwd en ontweid gewicht of 7,5 kg karkasgewicht (ontkieuwd, ontweid, zonder vinnen en zonder deel van de kop);

b) maximaal aantal vishaken: in artikel 14 van deze verordening wordt bepaald dat het maximale aantal vishaken dat mag worden aangebracht door of aan boord mag worden genomen van vaartuigen die op mediterrane zwaardvis vissen, wordt vastgesteld op 2 500 vishaken. Deze bepalingen zijn bijgevolg restrictiever dan artikel 25 van Verordening (EU)

⁷ Verordening (EU) 2017/1398 van de Raad van 25 juli 2017 tot wijziging van Verordening (EU) 2017/127 wat bepaalde vangstmogelijkheden betreft (PB L 199 van 29.7.2017, blz. 2).

⁸ PB L 409 van 30.12.2006, blz. 11, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) 2015/2102 van 28 oktober 2015 (PB L 308 van 25.11.2015, blz. 1).

⁹ PB L 315 van 30.11.2017, blz. 1.

2017/2107 waarin het volgende wordt bepaald: "In afwijking van artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad wordt het maximale aantal haken dat mag worden aangebracht door of aan boord mag worden genomen van vaartuigen die op mediterrane zwaardvis vissen, vastgesteld op 2 800 haken";

c) sluitingsperiode: De jaarlijkse sluitingsperiode van 1 januari tot en met 31 maart is reeds goedgekeurd bij Verordening (EU) 2017/1398 van de Raad van 25 juli 2017 tot wijziging van Verordening (EU) 2017/127 wat bepaalde vangstmogelijkheden betreft¹⁰ en bij Verordening (EU) 2018/120 van de Raad van 23 januari 2018 tot vaststelling, voor 2018, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn¹¹. Derhalve zijn de in artikel 23 van Verordening (EU) 2017/2107 vastgestelde sluitingsperiodes niet langer van toepassing;

d) de vaststelling van de TAC en de quotatoewijzing zijn reeds omgezet in 2017 en nu opgenomen in Verordening (EU) 2018/120 van 23 januari 2018 tot vaststelling, voor 2018, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn. De omzetting van de vangstmogelijkheden hoeft dus niet in deze verordening te worden opgenomen.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

In ICCAT-aanbeveling 16-05, het voorwerp van deze omzetting, wordt in de eerste alinea duidelijk bepaald dat verdragsluitende partijen wier vaartuigen actief op zwaardvis vissen in de Middellandse Zee een 15-jarig herstelplan moeten implementeren dat ingaat in 2017 en loopt tot en met 2031, met als doel om met een waarschijnlijkheid van minstens 60 % B_{msy} te halen. De doelstelling en looptijd van het herstelplan (2031) lijken in strijd te zijn met het doel van het gemeenschappelijk visserijbeleid, dat beoogt uiterlijk in 2020 een exploitatieniveau voor de maximale duurzame opbrengst (F_{msy}) te verwezenlijken. Sommige elementen moeten echter overeenkomstig artikel 28, leden 1 en 2, en de artikelen 29 en 33 van de basisverordening in aanmerking worden genomen om de afwijking van artikel 2 van de basisverordening te motiveren:

a) het bestand wordt niet alleen geëxploiteerd door de Europese Unie maar door alle oeverstaten van de Middellandse Zee, waarvan door enkele in het kader van gerichte visserij (Marokko, Algerije, Tunesië en Turkije) en door andere in de vorm van incidentele vangsten;

b) het bestand wordt beheerd door de Internationale Commissie voor de instandhouding van tonijn in de Atlantische Oceaan (ICCAT), waarbij de Europese Unie een van de 51 verdragsluitende partijen is;

c) in november 2016 is bij de presentatie van de beoordeling van het bestand door het Permanent Comité inzake onderzoek en statistiek (SCRS, het wetenschappelijk orgaan van de ICCAT) een herstelplan aanbevolen;

---

¹⁰ PB L 199 van 29.7.2017, blz. 2.

¹¹ Verordening (EU) 2018/120 van de Raad van 23 januari 2018 tot vaststelling, voor 2018, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/127 (PB L 27 van 31.1.2018, blz. 1).

d) door de dynamiek van de populatie en het exploitatiepatroon van deze soort zal de biomassa zich niet kunnen herstellen tussen nu en 2020 en daarom wordt een langere periode wenselijk geacht, door het wetenschappelijke advies vastgesteld op 15 jaar;

e) zelfs door de EU-vloot de meest draconische maatregelen op te leggen (d.w.z. de volledige sluiting van de visserij) kan uiterlijk in 2020 geen biomassaniveau worden bereikt dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren;

f) er bestaat een antecedent van een herstelplan dat door de ICCAT is vastgesteld en in de EU-wetgeving is omgezet. Het gaat om het herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee dat in 2006 werd vastgesteld bij ICCAT-aanbeveling 06-05, eveneens voor een looptijd van 15 jaar (tot 2022). Dit herstelplan werd door de Unie omgezet bij Verordening (EU) 2016/1627¹². Reeds in 2017 is in het licht van het meeste recente wetenschappelijk advies van het SCRS overeengekomen dat de in het herstelplan vervatte maatregelen niet langer nodig waren (vijf jaar vóór de termijn waarbinnen de biomassadoelstelling moet worden behaald).

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

Het voorstel is gebaseerd op artikel 43, lid 2, VWEU aangezien het bepalingen bevat die nodig zijn om de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid na te streven.

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie (artikel 3, lid 1, onder d), VWEU). Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

• Evenredigheid

Het voorstel zal ervoor zorgen dat de wetgeving van de Unie met betrekking tot het beheer van de visserij op mediterrane zwaardvis, en in het bijzonder alle regels en verplichtingen van het door de ICCAT goedgekeurde herstelplan, in overeenstemming is met haar internationale verplichtingen en dat de Unie de besluiten naleeft die zijn genomen door de ROVB's waarbij de Unie overeenkomstsluitende partij is. Dit gebeurt zonder verder te gaan dan wat nodig is om het gestelde doel te bereiken.

• Keuze van het instrument

Het gekozen instrument is een verordening van het Europees Parlement en de Raad.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

• Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan

Niet van toepassing.

---

¹² Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad (PB L 252 van 16.9.2016, blz. 1).

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De overheidsdiensten van de lidstaten zijn van dit voorstel op de hoogte gebracht tijdens een vergadering van het Comité voor visserij en aquacultuur op 8 september 2017. De adviesraad voor de Middellandse Zee (MEDAC) is van dit voorstel in kennis gesteld tijdens de vergadering op 10 oktober 2017.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Dit is een omzetting van een aanbeveling die op het niveau van een regionale visserijorganisatie (ICCAT) is goedgekeurd en in overeenstemming is met het wetenschappelijk advies van het Permanent Comité inzake onderzoek en statistiek van de ICCAT.

- **Effectbeoordeling**

Niet van toepassing. Dit is een omzetting van een aanbeveling die rechtstreeks van toepassing is op de lidstaten.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Dit voorstel houdt geen verband met Refit.

- **Grondrechten**

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor de bescherming van de grondrechten van de burgers.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Er zijn geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De Unie stelde het ICCAT-secretariaat bij brief ervan in kennis dat de Unie ICCAT-aanbeveling 16-05, die sinds 1 januari 2017 is omgezet, ten uitvoer legt.

- **Toelichtende stukken (bij richtlijnen)**

Niet van toepassing.

- **Artikelsgewijze toelichting**

a) Afwijking van de aanlandingsverplichting

In artikel 15, lid 2, van de basisverordening is bepaald dat de aanlandingsverplichting moet worden uitgevoerd zonder afbreuk te doen aan de internationale verplichtingen van de EU. De Commissie is bevoegd om gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde die internationale verplichtingen in Unierecht om te zetten, met inbegrip van, in het bijzonder, afwijkingen van de aanlandingsverplichting.

ICCAT-aanbeveling 16-05 verplicht vaartuigen die hun toegewezen quotum en/of het toegestane maximum aan bijvangsten hebben overschreden, ertoe om hun zwaardvisvangsten terug te gooien, ook in het kader van de sport- en recreatievisserij. Mediterrane zwaardvis die onder de minimumstandhoudingsreferentie grootte wordt gevangen, moet eveneens worden

teruggegooid, tenzij een bepaalde door de lidstaten in hun jaarlijkse visserijplannen vastgestelde bijvangstbeperking van toepassing is.

Overeenkomstig Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/191 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/98 betreffende de uitvoering van de internationale verplichtingen van de Unie, als bedoeld in artikel 15, lid 2, van de basisverordening, mag mediterrane zwaardvis worden teruggegooid in de in ICCAT-aanbeveling 16-05 omschreven gevallen.

b) Omzetting van de vangstmogelijkheden voor 2017 en 2018

Bij Verordening (EU) 2017/127 van de Raad¹³ zijn voor 2017 voor sommige visbestanden en groepen visbestanden de vangstmogelijkheden vastgesteld die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn. Deze vangstmogelijkheden worden doorgaans meerdere keren gewijzigd gedurende de periode waarin zij van kracht zijn.

Bij de goedkeuring van ICCAT-aanbeveling 16-05 was de totale toegestane vangst ("TAC") voor mediterrane zwaardvis vastgesteld op 10 500 ton. De TAC werd door de ICCAT echter niet aan de CPC's toegewezen en daarom was het aandeel van de Unie bij de bekendmaking van Verordening (EU) 2017/127 van de Raad onbepaald. De ICCAT moest een werkgroep bijeenroepen om een eerlijke en billijke regeling op te zetten voor de toewijzing van de TAC voor mediterrane zwaardvis en om een quotum vast te stellen voor de CPC's voor 2017.

De werkgroep is van 20 tot en met 22 februari 2017 in Madrid bijeengekomen en heeft een overeenkomst tussen de partijen bereikt over de quotatoewijzing voor 2017 en een compromis gevonden voor het beheer van de benutting van de quota voor 2017.

Bijgevolg was het van belang om Verordening (EU) 2017/127 van de Raad te wijzigen om marktdeelnemers rechtszekerheid te bieden over de hoeveelheden mediterrane zwaardvis die zij in 2017 mochten vangen en over het instellen van gebieden met vangstbeperkingen. Dit gebeurde bij Verordening (EU) 2017/1398 van de Raad¹⁴.

Verordening (EU) 2018/120 van de Raad¹⁵ regelt de vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2018 voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en wijzigt Verordening (EU) 2017/127. Als gevolg van punt 4 van ICCAT-aanbeveling 16-05 werd de TAC verlaagd met 3 % in vergelijking met de in 2017 vastgestelde TAC.

c) Gedelegeerde bevoegdheden

In artikel 34 van deze verordening is een exhaustieve lijst opgesteld met gevallen waarvoor om gedelegeerde bevoegdheden wordt verzocht teneinde te reageren op veelvuldige wijzigingen van de door de ICCAT aangenomen aanbevelingen. De belangrijkste factoren die

---

¹³ Verordening (EU) 2017/127 van de Raad van 20 januari 2017 tot vaststelling, voor 2017, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 24, 28.1.2017, blz. 1).

¹⁴ Verordening (EU) 2017/1398 van de Raad van 25 juli 2017 tot wijziging van Verordening (EU) 2017/127 wat bepaalde vangstmogelijkheden betreft (PB L 199 van 29.7.2017, blz. 2).

¹⁵ Verordening (EU) 2018/120 van de Raad van 23 januari 2018 tot vaststelling, voor 2018, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/127 (PB L 27 van 31.1.2018, blz. 1).

ten grondslag liggen aan de lijst met situaties waarvoor gedelegeerde bevoegdheden worden gevraagd, kunnen als volgt worden samengevat:

a) Dat een plan wordt opgesteld voor een periode van 15 jaar betekent niet dat de verdragsluitende partijen niet trachten de biomassa te herstellen en het bestand zo snel mogelijk terug te brengen binnen de biologisch veilige grenzen, met als doel zo snel mogelijk de biologische doelstellingen van het plan te bereiken. In dit verband leert de ervaring dat de vastgestelde maatregelen, en in het bijzonder de technische en controlemaatregelen, na een aantal jaren moeten worden versterkt, met name wanneer de trends erop wijzen dat de doelstellingen van herstel niet dichterbij komen en dat het bestand zich niet in het verwachte tempo herstelt. Derhalve moeten op korte termijn eventueel specifieke en regelmatige wijzigingen worden uitgevoerd en moet om een versnelde goedkeuringsprocedure worden verzocht;

b) De ervaring die is opgedaan met herstelplannen in de ICCAT en elders, leert dat de tekst behoorlijk vaak wordt gewijzigd en dat de noodzaak voor de volledige inwerkingtreding van de regels behoorlijk urgent is. De tekst van het herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee bijvoorbeeld werd na de aanbeveling door de ICCAT in 2006 zes keer gewijzigd (in 2006, 2008, 2010, 2012, 2014 en 2017).

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

voor een meerjarig herstelplan voor mediterrane zwaardvis en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EU) 2017/2107

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het doel van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) zoals omschreven in Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ is een exploitatie van de mariene levende biologische rijkdommen te garanderen die voor economische, ecologische en sociale duurzaamheid op lange termijn zorgt.
- (2) De Unie is partij bij de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen ("de ICCAT").
- (3) Tijdens de jaarvergadering 2016 van de ICCAT in Vilamoura (Portugal) hebben de verdragsluitende partijen bij het ICCAT-verdrag, alsmede samenwerkende niet-verdragsluitende partijen, entiteiten en visserij-entiteiten ("de CPC's") de noodzaak erkend om de alarmerende toestand van mediterrane zwaardvis (*Xiphias gladius*) aan te pakken. Daartoe heeft de ICCAT een 15-jarig herstelplan goedgekeurd dat loopt van 2017 tot en met 2031, aangezien de huidige biologie, structuur en dynamiek van het zwaardvisbestand in de Middellandse Zee het niet mogelijk maken een biomassaniveau te bereiken dat op korte termijn de maximale duurzame opbrengst (*maximum sustainable yield* – MSY) kan opleveren, zelfs indien drastische en dringende beheersmaatregelen (de volledige sluiting van de visserij) zouden worden goedgekeurd. De ICCAT-aanbeveling voor het herstelplan is goedgekeurd tijdens de twintigste bijzondere bijeenkomst van de ICCAT, na analyse van het wetenschappelijk advies van het Permanent Comité inzake onderzoek en statistiek (SCRS). Die aanbeveling 16-05² is op 12 juni 2017 in werking getreden en is bindend voor de Unie.

---

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

² ICCAT-aanbeveling 16-05, goedgekeurd op de jaarvergadering 2016 van de ICCAT, ter vervanging van aanbeveling [13-04] en tot vaststelling van een meerjarig herstelplan voor mediterrane zwaardvis.

- (4) De Unie heeft het ICCAT-secretariaat bij brief in december 2016 ervan in kennis gesteld dat bepaalde maatregelen in aanbeveling 16-05 in januari 2017 in werking zouden treden, met name betreffende de sluitingsperiode van 1 januari tot en met 31 maart en de quotatoewijzing voor mediterrane zwaardvis. Alle andere maatregelen uit aanbeveling 16-05 moeten in het herstelplan van de Unie worden opgenomen.
- (5) Overeenkomstig artikel 29, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, baseert de Unie de standpunten die zij inneemt in regionale organisaties voor visserijbeheer op het beste beschikbare wetenschappelijke advies, teneinde ervoor te zorgen dat de visbestanden overeenkomstig de doelstellingen van het GVB worden beheerd, met name met het doel van een geleidelijk herstel en behoud van populaties van visbestanden boven een biomassaniveau dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren, te bereiken, ook al loopt de vastgestelde termijn tot 2031, en met het doel de voorwaarden te creëren om de visserijsector en de verwerkende industrie, alsmede visserijgerelateerde activiteiten aan land economisch levensvatbaar en concurrerend te maken in overeenstemming met artikel 28, leden 1 en 2, en de artikelen 29 en 33 van Verordening (EU) nr. 1380/2013, ter bevordering van gelijke voorwaarden voor de marktdeelnemers uit de Unie.
- (6) Het herstelplan houdt rekening met de specifieke kenmerken van de verschillende soorten vistuig en de visserijtechnieken. Bij de uitvoering van het herstelplan dienen de Unie en de lidstaten ernaar te streven de kustvisserij te stimuleren, alsmede het gebruik van vistuigen en visserijtechnieken die selectief en minder milieubelastend zijn, met inbegrip van tuigen en technieken die in de traditionele en de ambachtelijke visserij worden gebruikt, om zo bij te dragen tot een redelijke levensstandaard voor de lokale economie.
- (7) In Verordening (EU) nr. 1380/2013 is het begrip minimuminstandhoudingsreferentiegraote gedefinieerd. Omwille van de consistentie moet het ICCAT-begrip "minimummaten" in Unierecht worden omgezet als "minimuminstandhoudingsreferentiegraotten".
- (8) Mediterrane zwaardvissen die onder de minimuminstandhoudingsreferentiegraote worden gevangen, moeten overeenkomstig punt 17 van ICCAT-aanbeveling 16-05 worden teruggegooid tenzij daarvoor bijvangstbeperkingen gelden die de lidstaten in hun jaarlijkse visserijplannen hebben vastgesteld. Met het oog op de naleving door de Unie van haar internationale verplichtingen uit hoofde van de ICCAT, voorziet Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/191 in afwijkingen van de in artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde aanlandingsverplichting voor mediterrane zwaardvis. Bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/191 worden enkele bepalingen omgezet van ICCAT-aanbeveling 16-05, die vaartuigen die hun toegewezen quotum en/of het toegestane maximum aan bijvangsten hebben overschreden, ertoe verplicht om hun zwaardvisvangsten terug te gooien. Onder het toepassingsgebied van die verordening vallen ook vaartuigen die aan recreatievisserij doen.
- (9) Omdat met het herstelplan ICCAT-aanbeveling 16-05 ten uitvoer wordt gelegd, moeten de bepalingen betreffende mediterrane zwaardvis in Verordening (EU) 2017/2107 worden geschrapt.
- (10) De visserij-inspanning en de ontoereikende selectiviteit van visserijactiviteiten met drijfnetten namen in het verleden snel toe. De ongecontroleerde toename van die activiteiten vormde een ernstig gevaar voor de doelsoort en het gebruik van drijfnetten

werd verboden in de visserij op over grote afstanden trekkende vissoorten, waaronder de zwaardvisvisserij, bij Verordening (EG) nr. 1239/98 van de Raad³.

- (11) Ter waarborging van de naleving van het GVB is Uniewetgeving vastgesteld om een systeem voor controle, inspectie en handhaving op te zetten dat onder meer is gericht tegen illegale, ongemelde en ongereguleerde (IOO) visserij. In het bijzonder is bij Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁴ een Unieregeling voor controle, inspectie en handhaving vastgesteld die een brede, geïntegreerde aanpak biedt en aldus naleving van alle regels van het GVB waarborgt. Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011 van de Commissie⁵ zijn uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgesteld. Bij Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad⁶ is een communautair systeem opgezet om IOO-visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen. In die verordeningen zijn reeds enkele van de in ICCAT-aanbeveling 16-05 vastgestelde maatregelen opgenomen. Die bepalingen hoeven daarom niet in deze verordening te worden opgenomen.
- (12) Bij charterregelingen zijn de verhoudingen tussen de eigenaar, de charteraar en de vlaggenlidstaat vaak onduidelijk en sommige IOO-vissers ontwijken controles door misbruik te maken van de regelingen voor het charteren van vissersvaartuigen. Charteren is verboden uit hoofde van Verordening (EU) 2016/1627⁷ tot vaststelling van een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee. Daarom is het passend om als een preventieve maatregel ter bescherming van een herstellend bestand en omwille van de consistentie met het Unierecht een soortgelijk verbod in te voeren in het meerjarig herstelplan voor mediterrane zwaardvis.
- (13) De Uniewetgeving dient uitvoering te geven aan de ICCAT-aanbevelingen teneinde gelijke voorwaarden voor vissers uit de Unie en vissers uit derde landen te waarborgen, en ervoor te zorgen dat de regels door iedereen kunnen worden geaccepteerd.
- (14) Teneinde de toekomstige wijzigingen van de ICCAT-aanbevelingen snel in Unierecht om te zetten, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om

---

³ Verordening (EG) nr. 1239/98 van de Raad van 8 juni 1998 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 894/97 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden (PB L 171 van 17.6.1998, blz. 1).

⁴ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008 en (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

⁵ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011 van de Commissie van 8 april 2011 houdende bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen (PB L 112 van 30.4.2011, blz. 1).

⁶ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

⁷ Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad (PB L 252 van 16.9.2016, blz. 1).

overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen tot wijziging van de bijlagen bij deze verordening, evenals de bepalingen van artikel 34, lid 1, van deze verordening. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden geschikte raadplegingen houdt, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven⁸. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.

- (15) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van de bepalingen van deze verordening moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot het door de lidstaten ingediende jaarverslag over de uitvoering van deze verordening. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁹.
- (16) De gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen waarin deze verordening voorziet, laten de omzetting van toekomstige ICCAT-aanbevelingen in het Unierecht volgens de gewone wetgevingsprocedure onverlet.
- (17) Op grond van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad¹⁰ mogen vaartuigen die op zwaardvis vissen een maximaal aantal van 3 500 vishaken aanbrengen of aan boord nemen, terwijl ICCAT-aanbeveling 16-05 voorziet in een maximumaantal van 2 500 vishaken. Om die aanbeveling naar behoren om te zetten in Unierecht moet Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (18) In hoofdstuk III, afdeling 2, van Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad¹¹ zijn enkele technische en controlematregelen voor mediterrane zwaardvis vastgesteld. De in ICCAT-aanbeveling 16-05 vastgestelde maatregelen, die bij deze verordening worden omgezet, zijn restrictiever of nauwkeuriger om het herstel van het bestand mogelijk te maken. Hoofdstuk III, afdeling 2, van Verordening (EU) 2017/2107 moet bijgevolg worden geschrapt en vervangen door de in deze verordening vastgestelde maatregelen,

---

⁸ Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1).

⁹ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

¹⁰ Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad van 21 december 2006 inzake beheersmaatregelen voor de duurzame exploitatie van visbestanden in de Middellandse Zee, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1626/94 (PB L 409 van 30.12.2006, blz. 11).

¹¹ Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2017 tot vaststelling van in het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT) geldende beheers-, instandhoudings- en controlematregelen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1936/2001, (EG) nr. 1984/2003 en (EG) nr. 520/2007 van de Raad (PB L 315 van 30.11.2017, blz. 1).

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 *Onderwerp*

Deze verordening stelt de algemene regels vast voor de uitvoering door de Unie van het meerjarig herstelplan voor mediterrane zwaardvis (*Xiphias gladius*), dat door de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT) is aanbevolen, en dat loopt van 2017 tot en met 2031 (hierna "het herstelplan" genoemd).

Artikel 2 *Toepassingsgebied*

Deze verordening is van toepassing op:

- a) vissersvaartuigen van de Unie en recreatievisserijvaartuigen van de Unie die:
  - i) actief zijn in het ICCAT-verdragsgebied en in de Middellandse Zee vissen op zwaardvis;
of
  - ii) zwaardvis overladen, ook buiten het ICCAT-verdragsgebied, die in de Middellandse Zee is gevangen;
- b) vissersvaartuigen van derde landen en recreatievisserijvaartuigen van derde landen die actief zijn in wateren van de Unie en op zwaardvis vissen in de Middellandse Zee;
- c) vaartuigen van derde landen die in havens van lidstaten worden geïnspecteerd en die in de Middellandse Zee gevangen zwaardvis of visserijproducten van in de Middellandse Zee gevangen zwaardvis aan boord hebben die niet eerder in havens zijn aangeland of overgeladen.

Artikel 3 *Doel*

In afwijking van artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is het doel van deze verordening om een biomassa van zwaardvis in de Middellandse Zee te bereiken die in 2031 een maximale duurzame opbrengst kan opleveren met een waarschijnlijkheid van ten minste 60 %.

Artikel 4 *Verband met andere wetgeving van de Unie*

De bepalingen van deze verordening zijn van toepassing bovenop de bepalingen van de volgende verordeningen, of, in voorkomend geval, in afwijking van die verordeningen:

- (1) Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad¹² tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen;
- (2) Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad¹³ inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten;
- (3) Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ tot vaststelling van in het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT) geldende beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen.

Artikel 5
Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) "vissersvaartuig": elk vaartuig dat is uitgerust voor de commerciële exploitatie van mariene levende biologische rijkdommen;
- (2) "vissersvaartuig van de Unie": een vissersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert en in de Unie is geregistreerd;
- (3) "ICCAT-verdragsgebied": alle wateren van de Atlantische Oceaan en aangrenzende zeeën;
- (4) "Middellandse Zee": de maritieme wateren van de Middellandse Zee ten oosten van 5°36' WL;
- (5) "CPC's": verdragsluitende partijen bij het ICCAT-verdrag, alsmede samenwerkende niet-verdragsluitende partijen, entiteiten en visserij-entiteiten;
- (6) "vismachtiging": een machtiging die wordt afgegeven voor een vissersvaartuig van de Unie en die dit vaartuig het recht geeft om onder specifieke voorwaarden specifieke visserijactiviteiten te verrichten tijdens een bepaalde periode in een bepaald gebied of voor een bepaalde visserij;
- (7) "speciale vismachtiging": een machtiging die wordt afgegeven voor een vissersvaartuig van de Unie en die dit vaartuig het recht geeft om onder specifieke voorwaarden met specifiek vistuig specifieke visserijactiviteiten te verrichten tijdens een bepaalde periode in een bepaald gebied en voor een bepaalde visserij;

---

¹² Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008 en (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

¹³ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

¹⁴ Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2017 tot vaststelling van in het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT) geldende beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1936/2001, (EG) nr. 1984/2003 en (EG) nr. 520/2007 van de Raad (PB L 315 van 30.11.2017, blz. 1).

- (8) "vangstmogelijkheid": een gekwantificeerd legaal recht om te vissen, in termen van vangsten en/of visserijinspanning;
- (9) "bestand": in een bepaald beheersgebied voorkomende biologische rijkdom van de zee;
- (10) "visserijproducten": aquatische organismen die in het kader van een visserijactiviteit worden verkregen of daarvan afgeleide producten;
- (11) "teruggooi": vangsten die terug in de zee worden gezet;
- (12) "recreatievisserij": niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee de mariene levende biologische rijkdommen worden geëxploiteerd voor recreatieve, toeristische of sportieve doeleinden;
- (13) "gegevens van het volgsysteem voor vaartuigen": gegevens betreffende identificatie, geografische positie, datum, tijdstip, koers en snelheid van de vissersvaartuigen die met aan boord van de vissersvaartuigen geïnstalleerde satellietvolgapparatuur worden doorgestuurd naar het visserijcontrolecentrum van de vlaggenlidstaat;
- (14) "aanlanden": het voor de eerste keer lossen van een hoeveelheid visserijproducten, van een vissersvaartuig naar de wal;
- (15) "overlading": het overbrengen van alle aan boord van een vaartuig aanwezige visserijproducten of van een deel daarvan naar een ander vaartuig;
- (16) "charteren": een regeling waarbij een vissersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert voor een bepaalde periode een verbintenis met een exploitant in hetzij een andere lidstaat, hetzij een derde land aangaat zonder van vlag te veranderen;
- (17) "groot pelagisch beugvisserijvaartuig": een pelagisch beugvisserijvaartuig met een lengte over alles van meer dan 24 meter;
- (18) "beuglijn": vistuig bestaande uit een hoofdlijn met van talrijke haken voorziene bijlijnen (sneuen) van variabele lengte die op variabele afstand zijn vastgemaakt, afhankelijk van de doelsoort;
- (19) "haak": een gebogen, scherp stuk staaldraad;
- (20) "hengel met molen": een door hengelaars gebruikte vislijn die aan een hengel wordt bevestigd en op een draaimechanisme (molen) wordt gespoeld.

TITEL II

BEHEERS-, TECHNISCHE INSTANDHOUDINGS- EN CONTROLEMAATREGELEN

HOOFDSTUK 1

Beheersmaatregelen

Artikel 6 *Visserijinspanning*

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de visserijinspanning van onder zijn vlag varende vissersvaartuigen in verhouding staat tot de vangstmogelijkheden voor mediterrane zwaardvis waarover die lidstaat beschikt.

2. De overdracht van ongebruikte quota is verboden.

Artikel 7

Toewijzing van de vangstmogelijkheden

1. Overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 maken de lidstaten bij de toewijzing van de hun ter beschikking staande vangstmogelijkheden gebruik van transparante en objectieve criteria van onder meer ecologische, sociale en economische aard, streven zij naar een eerlijke verdeling van de nationale quota over de diverse vlootsegmenten, met aandacht voor de traditionele en de ambachtelijke visserij, en zorgen zij voor stimulansen voor vissersvaartuigen die zijn uitgerust met selectief vistuig of die gebruikmaken van minder milieubelastende visserijtechnieken.
2. Elke lidstaat voorziet in de mogelijkheid van bijvangst van zwaardvis binnen zijn zwaardvisquotum en stelt de Commissie hiervan in kennis bij toezending van zijn visserijplan overeenkomstig artikel 9. Deze bepaling waarborgt dat alle dode vis in mindering wordt gebracht op het quotum.

Artikel 8

Capaciteitsbeperkingen

1. Voor de gehele looptijd van het herstelplan geldt voor vissersvaartuigen een capaciteitsbeperking per vistuigtype. De lidstaten beperken per vistuigtype het aantal vissersvaartuigen die hun vlag voeren en gemachtigd zijn om op mediterrane zwaardvis te vissen door middel van één van de volgende maatregelen, naargelang van wat het kleinste aantal oplevert:
  - (a) hun gemiddelde jaarlijkse aantal vaartuigen die in de periode 2013-2016 mediterrane zwaardvis hebben bevestigd, aan boord gehouden, overgeladen, vervoerd of aangeland;
  - (b) hun aantal vissersvaartuigen die in 2016 mediterrane zwaardvis hebben bevestigd, aan boord gehouden, overgeladen, vervoerd of aangeland.
2. De lidstaten mogen voor de jaren 2018 en 2019 een tolerantie van 5 % toepassen op de in lid 1 bedoelde capaciteitsbeperking.
3. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 15 februari van elk jaar in kennis van de maatregelen die zijn genomen ter beperking van het aantal vissersvaartuigen die hun vlag voeren en gemachtigd zijn om op mediterrane zwaardvis te vissen.

Artikel 9

Jaarlijkse visserijplannen

1. De lidstaten dienen hun visserijplannen elk jaar uiterlijk op 1 maart in bij de Commissie. Dergelijke plannen moeten in overeenstemming zijn met de ICCAT-richtsnoeren voor de indiening van gegevens en informatie en moeten gedetailleerde informatie bevatten over het per vistuigtype toegewezen quotum voor mediterrane zwaardvis, inclusief in de recreatievisserij en als bijvangst.
2. De Commissie bundelt de in lid 1 bedoelde plannen en neemt ze op in het visserijplan van de Unie. De Commissie zendt het visserijplan van de Unie uiterlijk op 15 maart van elk jaar door naar het ICCAT-secretariaat.

HOOFDSTUK 2

Technische instandhoudingsmaatregelen

AFDELING 1

VISSEIZOENEN

Artikel 10

Gesloten visseizoenen

1. Mediterrane zwaardvis wordt niet gevangen (als doelsoort noch als bijvangst), aan boord gehouden, overgeladen of aangeland in de periode van 1 januari tot en met 31 maart van elk jaar.
2. Om mediterrane zwaardvis te beschermen, is voor beugvisserijvaartuigen die vissen op mediterrane witte tonijn (*Thunnus alalunga*) een sluitingsperiode van toepassing van 1 oktober tot en met 30 november van elk jaar.
3. De lidstaten monitoren de doeltreffendheid van de in de leden 1 en 2 bedoelde sluitingen en dienen elk jaar uiterlijk twee maanden en 15 dagen vóór de ICCAT-jaarvergadering bij de Commissie alle relevante informatie in inzake de passende controles en inspecties die in het voorgaande jaar zijn verricht om de naleving van die leden te waarborgen. De Commissie zendt deze informatie elk jaar uiterlijk twee maanden vóór de ICCAT-jaarvergadering door aan het ICCAT-secretariaat.

AFDELING 2

MINIMUMINSTANDHOUDINGSREFERENTIEGROOTTE, INCIDENTELE VANGSTEN EN BIJVANGSTEN

Artikel 11

Minimuminstandhoudingsreferentiegrootte voor mediterrane zwaardvis

1. In afwijking van artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is het verboden om zwaardvis te bevissen en vangsten en bijvangsten daarvan aan boord te houden, over te laden, aan te landen, te vervoeren, op te slaan, te verkopen, uit te stallen of te koop aan te bieden, ook in het kader van de recreatievisserij indien:
  - (a) de lengte onderkaak-vork minder dan 100 cm bedraagt, of
  - (b) het levend gewicht minder dan 11,4 kg of het ontkieuwd en ontweid gewicht minder dan 10,2 kg bedraagt.
2. Enkel volledige exemplaren zwaardvis, zonder verwijdering van enig extern deel, of ontkieuwde en ontweide exemplaren mogen aan boord gehouden, aangeland, overgeladen of vervoerd worden in het eerste vervoer na aanlanding.

Artikel 12

Incidentele bijvangsten van zwaardvis onder de minimuminstandhoudingsreferentiegrootte

Onverminderd artikel 11, lid 1, mogen vangstvaartuigen die actief op zwaardvis vissen, incidentele vangsten van zwaardvis onder de minimuminstandhoudingsreferentiegrootte aan boord houden, overladen, overbrengen, aanlanden, vervoeren, opslaan, verkopen, uitstallen of

te koop aanbieden zolang die vangsten niet meer dan 5 % van de zwaardvisvangst van die vaartuigen uitmaken, uitgedrukt in gewicht of in aantal exemplaren.

Artikel 13
Bijvangst

1. Na een visserijactiviteit mogen de bijvangst van zwaardvis op geen enkel moment meer bedragen dan de totale aan boord gehouden vangsten in het kader van de beugvisserij in gewicht of aantal exemplaren.
2. In afwijking van artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 mogen vangstvaartuigen die niet actief op zwaardvis vissen, geen hoeveelheid zwaardvis aan boord houden die, in gewicht of aantal exemplaren, groter is dan de bijvangstbeperking die de lidstaten in hun nationale jaarlijkse visserijplannen voor de totale vangst aan boord hebben vastgesteld.
3. In afwijking van artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is het in de recreatievisserij verboden om meer dan één zwaardvis per vaartuig per dag te vangen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de vrijlating van zwaardvis die levend is gevangen in het kader van de recreatievisserij, te waarborgen en te vergemakkelijken.
4. In afwijking van artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 wordt levend gevangen zwaardvis teruggezet indien het aan de vlaggenlidstaat toegewezen quotum is opgebruikt.
5. Wanneer het aan de vlaggenlidstaat toegewezen quotum is opgebruikt, wordt dode zwaardvis in gehele staat en onverwerkt aangeland, in beslag genomen en aan passende follow-upmaatregelen onderworpen. Elke lidstaat verstrekt jaarlijks informatie over die hoeveelheden dode zwaardvis aan de Commissie, die deze informatie overeenkomstig artikel 21 doorzendt aan het ICCAT-secretariaat.

AFDELING 3
TECHNISCHE KENMERKEN VAN HET VISTUIG

Artikel 14
Technische kenmerken van het vistuig

1. Het maximale aantal haken dat mag worden aangebracht door of aan boord mag worden genomen van vaartuigen die op mediterrane zwaardvis vissen, wordt vastgesteld op 2 500 haken.
2. In afwijking van lid 1 worden aanvullend 2 500 niet-gebruiksklare reservehaken toegestaan voor reizen van meer dan twee dagen.
3. De haakgrootte bedraagt minimaal 7 cm.
4. De lengte van de pelagische beuglijnen bedraagt niet meer dan 30 zeemijl (55,56 km).

HOOFDSTUK 3

Controlemaatregelen

AFDELING 1

REGISTER VAN VAARTUIGEN

Artikel 15

Vismachtigingen

1. De lidstaten geven vismachtigingen om op mediterrane zwaardvis te vissen af aan vaartuigen die hun vlag voeren, overeenkomstig de in Verordening (EU) 2017/2403 vastgestelde bepalingen voor:
  - (a) vissersvaartuigen die vissen op mediterrane zwaardvis;
  - (b) vissersvaartuigen die mediterrane zwaardvis vangen als bijvangst; en
  - (c) vaartuigen die recreatievisserij bedrijven.
2. De lidstaten geven een speciale vismachtiging af aan vissersvaartuigen van de Unie die vissen op mediterrane zwaardvis met harpoenen of pelagische beuglijnen.
3. Alleen vaartuigen van de Unie die in het ICCAT-register van vaartuigen zijn opgenomen in overeenstemming met de in de artikelen 16 en 17 vastgestelde procedure wordt toegestaan mediterrane zwaardvis te bevissen, aan boord te houden, over te laden, te vervoeren, te verwerken of aan te landen.
4. Door de lidstaten gemachtigde grote vissersvaartuigen worden opgenomen in het ICCAT-register van vissersvaartuigen met een lengte over alles van meer dan 20 meter, om door de ICCAT te worden gemachtigd om tonijn en tonijnachtigen te bevissen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.

Artikel 16

Informatie over vaartuigen die gemachtigd zijn om zwaardvis en witte tonijn te vangen in het lopende jaar

1. De lidstaten dienen elk jaar elektronisch en volgens het model in de ICCAT-richtsnoeren voor de indiening van gegevens en informatie het volgende in bij de Commissie:
  - a) uiterlijk op 1 januari de informatie over vangstvaartuigen die hun vlag voeren en gemachtigd zijn om mediterrane zwaardvis te vangen, inclusief als bijvangst en in het kader van de recreatievisserij. De Commissie bezorgt die informatie elk jaar uiterlijk op 15 januari aan het ICCAT-secretariaat;
  - b) uiterlijk op 1 maart de informatie over vangstvaartuigen die hun vlag voeren en gemachtigd zijn om op mediterrane witte tonijn te vissen. De Commissie zendt die informatie elk jaar uiterlijk op 15 maart door aan het ICCAT-secretariaat.
2. De in lid 1, onder a) en b), bedoelde informatie bevat de naam van het vaartuig en het nummer in het vlootregister van de Unie (CFR) zoals vastgesteld in bijlage I bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/218 van de Commissie¹⁵ inzake het vissersvlootregister van de Unie.

¹⁵ PB L 34 van 9.2.2017, blz. 9.

3. Naast de in lid 2 bedoelde informatie stellen de lidstaten de Commissie uiterlijk binnen 30 dagen in kennis van elke toevoeging aan, schrapping uit of wijziging van de in lid 1 bedoelde informatie over vangstvaartuigen. De Commissie zendt de informatie over die vangstvaartuigen uiterlijk binnen 45 dagen vanaf de datum van de toevoeging aan, schrapping uit of wijziging van de informatie toe aan het ICCAT-secretariaat.
4. Overeenkomstig artikel 7, lid 6, van Verordening (EU) 2017/2403 wijzigt de Commissie indien nodig de in lid 1 bedoelde informatie over vangstvaartuigen door geactualiseerde gegevens te verstrekken aan het ICCAT-secretariaat.

Artikel 17

Wetenschappelijke informatie over vaartuigen die in het voorgaande jaar gemachtigd waren om te vissen op mediterrane zwaardvis met harpoenen en pelagische beuglijnen

1. De lidstaten dienen elk jaar uiterlijk op 30 juni bij de Commissie de volgende informatie in over onder hun vlag varende vangstvaartuigen die gemachtigd waren om het voorgaande jaar pelagische beugvisserij of harpoenvisserij op mediterrane zwaardvis te verrichten:
  - (a) de naam van het vaartuig (indien het geen naam heeft, wordt het registratienummer zonder de landcode vermeld);
  - (b) het nummer in het vlootregister van de Unie overeenkomstig bijlage I bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/218 van de Commissie;
  - (c) het nummer in het ICCAT-register.
2. De in lid 1 bedoelde informatie wordt ingediend volgens het model in de meest recente versie van de ICCAT-richtsnoeren voor de indiening van gegevens en informatie.
3. De Commissie zendt die informatie elk jaar uiterlijk op 15 juli door aan het ICCAT-secretariaat.

AFDELING 2 MONITORING EN BEWAKING

Artikel 18

Satellietvolgsysteem voor vissersvaartuigen

1. Vaartuigen van de Unie die in het ICCAT-register van vaartuigen zijn opgenomen en gemachtigd zijn om op mediterrane zwaardvis te vissen, en vaartuigen van derde landen met een lengte over alles van meer dan twaalf meter die gemachtigd zijn om op mediterrane zwaardvis te vissen in wateren van de Unie, hebben een volledig functionerend toestel aan boord waarmee het vaartuig automatisch door het satellietvolgsysteem voor vissersvaartuigen (VMS) kan worden gelokaliseerd en geïdentificeerd aan de hand van periodiek doorgestuurde positiegegevens, in overeenstemming met artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
2. Voor controledoeleinden wordt de doorgifte van VMS-gegevens van vangstvaartuigen die gemachtigd zijn om op mediterrane zwaardvis te vissen niet onderbroken wanneer de vaartuigen in de haven zijn.
3. De lidstaten zien erop toe dat hun visserijcontrolecentra de VMS-boodschappen van onder hun vlag varende vissersvaartuigen, in realtime en in "https data feed"-formaat

doorzenden aan de Commissie en aan een door haar aangewezen instantie. De Commissie zendt die boodschappen elektronisch door aan het ICCAT-secretariaat.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat:
  - (a) de VMS-boodschappen van onder hun vlag varende vissersvaartuigen ten minste om de twee uur aan de Commissie worden doorgezonden;
  - (b) bij een technisch mankement van het VMS, alternatieve boodschappen van onder hun vlag varende vissersvaartuigen die werden ontvangen overeenkomstig artikel 25, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011, binnen 24 uur na ontvangst ervan door hun visserijcontrolecentra worden doorgezonden aan de Commissie;
  - (c) de aan de Commissie doorgezonden boodschappen een volgnummer (met een unieke identificatiecode) krijgen om overlappingen te voorkomen;
  - (d) de aan de Commissie doorgezonden boodschappen in overeenstemming zijn met artikel 24, lid 3, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011.
5. Elke lidstaat zorgt ervoor dat alle aan zijn inspectievaartuigen ter beschikking gestelde gegevens vertrouwelijk worden behandeld en enkel worden gebruikt voor inspectie op zee.

Artikel 19

Charteren van vissersvaartuigen van de Unie

Het charteren van vissersvaartuigen van de Unie voor de mediterrane zwaardvisvisserij is verboden.

Artikel 20

Nationale waarnemersprogramma's in pelagische beugvisserijvaartuigen

1. Elke vlaggenlidstaat met een quotum voor mediterrane zwaardvis legt een nationaal waarnemersprogramma ten uitvoer voor pelagische beugvisserijvaartuigen die vissen op mediterrane zwaardvis, in overeenstemming met dit artikel. Het nationaal waarnemersprogramma voldoet aan de in bijlage I vastgestelde minimumnormen.
2. Elke betrokken lidstaat zorgt ervoor dat nationale wetenschappelijke waarnemers ingezet worden op ten minste 20 % van de pelagische beugvisserijvaartuigen die vissen op mediterrane zwaardvis. Het dekkingspercentage wordt gemeten in visdagen, aantal trekken of reizen.
3. In afwijking van lid 2 mag een lidstaat een alternatieve wetenschappelijke monitoringbenadering voor vaartuigen met een lengte over alles van minder dan 15 meter volgen wanneer er mogelijk sprake is van een buitengewoon veiligheidsrisico op grond waarvan de inzet van waarnemers aan boord is uitgesloten. Die alternatieve benadering waarborgt een dekking die vergelijkbaar is met de in lid 2 gespecificeerde dekking, en een gelijkwaardige verzameling van gegevens. De betrokken lidstaat dient de bijzonderheden van de alternatieve benadering onverwijld in bij de Commissie.
4. De Commissie dient de bijzonderheden van de in lid 3 bedoelde alternatieve benadering onmiddellijk ter evaluatie in bij het Permanent Comité voor onderzoek en statistiek van de ICCAT. Alternatieve benaderingen worden vóór de toepassing ervan goedgekeurd door de ICCAT-commissie op de ICCAT-jaarvergadering.

5. De lidstaten verstrekken een officieel identificatiedocument aan de nationale waarnemers.
6. In aanvulling op de in bijlage I vastgestelde taken van de wetenschappelijke waarnemers verplichten de lidstaten wetenschappelijke waarnemers de volgende gegevens over mediterrane zwaardvis te beoordelen en te rapporteren:
  - (a) de omvang van de teruggooi van ondermaatse exemplaren;
  - (b) de regiospecifieke grootte en leeftijd op het moment van de geslachtsrijpheid;
  - (c) het habitatgebruik, om de beschikbaarheid van zwaardvis te vergelijken met de verschillende visserijen, waaronder vergelijkingen tussen traditionele en mesopelagische beuglijnen;
  - (d) de impact van de mesopelagische beuglijnvisserij in termen van vangstsamenstelling, vangsten per eenheid van inspanning, groottesamenstelling van de vangsten; en
  - (e) de maandelijkse raming van het aandeel paaiers en rekruten in de vangsten.
7. De lidstaten dienen elk jaar uiterlijk op 30 juni de in het kader van hun nationale wetenschappelijke waarnemersprogramma verzamelde informatie over het voorgaande jaar bij de Commissie in. De Commissie zendt die informatie elk jaar uiterlijk op 31 juli door aan het ICCAT-secretariaat.

AFDELING 3

CONTROLE VAN VANGSTEN

Artikel 21

Vangstregistratie en -aangifte

1. De kapitein van elk voor de mediterrane zwaardvisvangst gemachtigd vaartuig houdt een visserijlogboek bij overeenkomstig de in bijlage II vastgestelde vereisten en dient de logboekinformatie in bij de vlaggenlidstaat.
2. Onverminderd de voor de lidstaten in Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgestelde rapportageverplichtingen zenden de lidstaten de Commissie kwartaalverslagen toe van alle vangsten van mediterrane zwaardvis door gemachtigde vaartuigen die hun vlag voeren. Die kwartaalverslagen worden uiterlijk 15 dagen na het einde van elk kwartaal (15 april, 15 juli en 15 oktober van elk jaar en 15 januari van het volgende jaar) verzonden. De Commissie zendt die informatie uiterlijk op 30 april, 30 juli en 30 oktober van elk jaar en 30 januari van het volgende jaar door aan het ICCAT-secretariaat.
3. In aanvulling op de in lid 1 bedoelde informatie dienen de lidstaten elk jaar uiterlijk op 30 juni bij de Commissie de volgende informatie in over de vissersvaartuigen van de Unie die gemachtigd waren om het voorgaande jaar pelagische beugvisserij of harpoenvisserij op mediterrane zwaardvis te verrichten:
  - (a) informatie over visserijactiviteiten, op basis van steekproeftrekking of voor de gehele vloot, waaronder:
    - i) visseizoen(en) en totaal aantal visdagen per jaar van het vaartuig, per doelsoort en gebied;
    - ii) geografische gebieden, volgens statistische ICCAT-vakken, voor de door het vaartuig verrichte visserijactiviteiten, per doelsoort en gebied;

- iii) vaartuigtype, per doelsoort en gebied;
  - iv) aantal door het vaartuig gebruikte haken, per doelsoort en gebied;
  - v) aantal door het vaartuig gebruikte beuglijneenheden, per doelsoort en gebied;
  - vi) lengte over alles van alle beuglijneenheden van het vaartuig, per doelsoort en gebied.
- (b) gegevens over de vangsten, in de kleinst mogelijke tijdruimtelijke schaal, waaronder:
- i) omvang en, indien mogelijk, leeftijdsverdeling van de vangsten;
  - ii) vangsten en vangstsamenstelling per vaartuig;
  - iii) visserijinspanning (gemiddelde aantal visdagen per vaartuig, gemiddeld aantal haken per vaartuig, gemiddeld aantal beuglijneenheden per vaartuig, gemiddelde lengte over alles van de beuglijnen per vaartuig).
4. De Commissie zendt die informatie elk jaar uiterlijk op 31 juli door aan het ICCAT-secretariaat.
5. De in de leden 1, 2 en 3 bedoelde informatie wordt ingediend volgens het model in de meest recente versie van de ICCAT-richtsnoeren voor de indiening van gegevens en informatie.

Artikel 22

Informatie over het opgebruiken van het quotum en sluiting van de visserij

1. Onverminderd artikel 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 deelt elke lidstaat de Commissie onverwijld mee wanneer het quotum dat is toegewezen aan een vistuigtype wordt geacht voor 80 % te zijn opgebruikt.
2. Wanneer de som van de vangsten van mediterrane zwaardvis de drempel van 80 % van het nationale quotum heeft bereikt, zenden de vlaggenlidstaten de Commissie vangstgegevens toe op weekbasis.

AFDELING 4 AANLANDINGEN EN OVERLADINGEN

Artikel 23

Aangewezen havens

1. Vangsten van mediterrane zwaardvis, inclusief als bijvangst en in het kader van de recreatievisserij gevangen mediterrane zwaardvis, zonder aan elk exemplaar bevestigde merktekens zoals bedoeld in artikel 30 worden alleen aangeland in aangewezen havens.
2. Elke lidstaat wijst havens aan waar de in lid 1 bedoelde aanlandingen zijn toegestaan en specificeert de toegestane tijden en plaatsen van aanlanding en overlading, en de aldaar geldende inspectie- en controleprocedures.
3. De lidstaten zenden elk jaar uiterlijk op 15 februari een lijst met aangewezen havens toe aan de Commissie. Uiterlijk op 1 maart van elk jaar zendt de Commissie die informatie door aan het ICCAT-secretariaat.

Artikel 24
Voorafgaande kennisgeving

1. Artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 geldt voor kapiteins van vissersvaartuigen van de Unie met een lengte over alles van minstens twaalf meter die voorkomen op de lijst van vaartuigen als bedoeld in artikel 16 van deze verordening. De kennisgeving vóór aankomst, als bedoeld in artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1224/2009, wordt toegezonden aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat (en van de vlaggenlidstaat) of de CPC waarvan zij de havens of aanlandingsvoorzieningen wensen te gebruiken.
2. De kapiteins van vissersvaartuigen van de Unie met een lengte over alles van minder dan twaalf meter die zijn opgenomen in de in artikel 16 bedoelde lijst van vaartuigen, stellen ten minste vier uur vóór de verwachte tijd van aankomst in de haven de bevoegde autoriteit van de lidstaat (en van de vlaggenlidstaat) of de CPC waarvan zij de havens of aanlandingsvoorzieningen wensen te gebruiken, in kennis van de volgende informatie:
  - (a) de verwachte aankomsttijd;
  - (b) de geraamde hoeveelheid aan boord gehouden mediterrane zwaardvis; en
  - (c) de informatie inzake het geografische gebied waar de vangst is gedaan.
3. De autoriteiten van de havenlidstaten houden een register bij van alle tijdens het lopende jaar gedane voorafgaande kennisgevingen.

Artikel 25
Overladingen

1. Het is vissersvaartuigen van de Unie in alle omstandigheden verboden om mediterrane zwaardvis op zee over te laden.
2. Onverminderd de artikelen 51, 52, 54 en 57 van Verordening (EU) 2017/2107 laden vissersvaartuigen mediterrane zwaardvis alleen over in aangewezen havens.

AFDELING 5
INSPECTIES

Artikel 26
Jaarlijkse inspectieplannen

1. De lidstaten zenden uiterlijk op 31 januari van elk jaar hun jaarlijkse inspectieplannen toe aan de Commissie. De inspectieplannen worden opgesteld in overeenstemming met:
  - (a) de doelstellingen, prioriteiten en procedures alsmede de ijkpunten voor inspectieactiviteiten zoals deze zijn opgenomen in Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/17 van de Commissie¹⁶; en

---

¹⁶ Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/17 van de Commissie van 5 januari 2018 tot wijziging van Uitvoeringsbesluit 2014/156/EU tot vaststelling van een specifiek controle- en inspectieprogramma voor de bevissing van blauwvintonijnbestanden in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee en zwaardvisbestanden in de Middellandse Zee, en voor de bevissing van sardine- en ansjovisbestanden in het noordelijke deel van de Adriatische Zee (PB L 4 van 9.1.2018, blz. 20).

- (b) het uit hoofde van artikel 46 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgestelde nationale controleactieprogramma voor mediterrane zwaardvis.
2. De Commissie bundelt de nationale inspectieplannen en neemt ze op in het inspectieplan van de Unie. Het inspectieplan wordt door de Commissie doorgezonden aan het ICCAT-secretariaat ter goedkeuring door de ICCAT, samen met de in artikel 9 bedoelde jaarlijkse visserijplannen.

Artikel 27

ICCAT-regeling inzake gezamenlijke internationale inspectie

1. Gezamenlijke internationale inspectiewerkzaamheden worden uitgevoerd in overeenstemming met de in bijlage III bedoelde ICCAT-regeling inzake gezamenlijke internationale inspectie ("de ICCAT-regeling").
2. De lidstaten waarvan de vissersvaartuigen gemachtigd zijn om op mediterrane zwaardvis te vissen, wijzen inspecteurs aan en verrichten inspecties op zee in het kader van de ICCAT-regeling. De Commissie of een door haar aangewezen instantie kan inspecteurs van de Unie voor de ICCAT-regeling inzetten.
3. Wanneer in een bepaalde periode meer dan vijftig onder de vlag van een lidstaat varende vissersvaartuigen bij de zwaardvisvisserij in het verdragsgebied in de Middellandse Zee betrokken zijn, zet die lidstaat een inspectievaartuig in voor het verrichten van inspectie en controle op zee in de Middellandse Zee gedurende de gehele periode waarin die vaartuigen daar aanwezig zijn. Aan die verplichting wordt eveneens geacht te zijn voldaan indien de lidstaten meewerken aan het inzetten van een inspectievaartuig of indien een inspectievaartuig van de Unie wordt ingezet in de Middellandse Zee.
4. De Commissie of een door haar aangewezen instantie zorgt voor de coördinatie van de bewakings- en inspectiewerkzaamheden voor de Unie. De Commissie kan, in overleg met de betrokken lidstaat, gezamenlijke inspectieprogramma's opstellen waarmee de Unie haar verplichtingen in het kader van de ICCAT-regeling kan nakomen. De lidstaten waarvan de vissersvaartuigen bij de mediterrane zwaardvisvisserij betrokken zijn, nemen de nodige maatregelen om de uitvoering van deze programma's te vergemakkelijken, met name met betrekking tot de vereiste personele en materiële middelen, alsmede de perioden en geografische gebieden waarin die moeten worden ingezet.
5. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 1 december van elk jaar in kennis van de namen van de inspecteurs en de inspectievaartuigen die zij in de loop van het volgende jaar voor de ICCAT-regeling willen inzetten. Op basis van die gegevens stelt de Commissie, in samenwerking met de lidstaten, een jaarlijkse planning op voor de deelname van de Unie aan de regeling, die zij uiterlijk op 1 januari van elk jaar aan het ICCAT-secretariaat toezendt.

Artikel 28

Inspecties in geval van inbreuken

1. Elke vlaggenlidstaat neemt de in lid 2 van dit artikel bepaalde maatregelen wanneer een onder zijn vlag varende vaartuig een inbreuk heeft begaan op de bepalingen van deze verordening.

2. Elke vlaggenlidstaat ziet erop toe dat onder zijn gezag een fysieke inspectie in zijn havens wordt verricht of, wanneer een onder zijn vlag varende vaartuig zich niet in een van zijn havens bevindt, door een door de vlaggenstaat aangewezen persoon wordt verricht.

HOOFDSTUK 4

Recreatievisserij

Artikel 29

Beheersmaatregelen

1. Elke lidstaat voorziet in een quotum voor de recreatievisserij op zwaardvis binnen zijn nationale quotum en deelt dit aan de Commissie mee bij toezending van zijn visserijplan overeenkomstig artikel 9. Deze bepaling waarborgt dat alle dode vis in mindering wordt gebracht op het quotum.
2. Het is in de recreatievisserij verboden om meer dan één zwaardvis per vaartuig per dag te vangen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
3. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om zoveel mogelijk te waarborgen dat zwaardvis die levend is gevangen in het kader van de recreatievisserij, wordt vrijgelaten.
4. De verkoop en elke andere wijze van in de handel brengen van mediterrane zwaardvis die is gevangen in het kader van de recreatievisserij, is verboden.

Artikel 30

Controlemaatregelen

1. Alleen vaartuigen die met hengel met molen vissen zijn gemachtigd om mediterrane zwaardvis te vangen in het kader van de recreatievisserij.
2. De informatie over gemachtigde recreatievaartuigen die aan het ICCAT-secretariaat wordt toegezonden overeenkomstig artikel 16, lid 1, onder a), omvat het volgende:
  - a) de naam van het vaartuig (indien het geen naam heeft, wordt het registratienummer zonder de landcode vermeld);
  - b) het nummer in het vlootregister van de Unie overeenkomstig bijlage I bij Uitvoeringsverordening (EU) 2017/218 van de Commissie;
  - c) de vorige naam van het vaartuig, in voorkomend geval;
  - d) de lengte over alles van het vaartuig;
  - e) naam en adres van de eigenaar(s) en de exploitant(en) van het vissersvaartuig.
3. De vangstgegevens, met inbegrip van het levend gewicht en de lengte onderkaakvork van elke in het kader van de recreatievisserij gevangen mediterrane zwaardvis, worden geregistreerd en aangegeven overeenkomstig artikel 21.
4. Midditerrane zwaardvis mag alleen worden aangeland in gehele staat of ontdaan van kieuwen en ingewanden, hetzij in een aangewezen haven overeenkomstig artikel 23, hetzij met een aan elk exemplaar bevestigd merkteken. Elk merkteken is voorzien van een uniek landspecifiek nummer en is onvervalsbaar.

5. De lidstaten stellen een merktekenprogramma in voor de toepassing van deze verordening en nemen de specificaties van dat programma op in de in artikel 9 van deze verordening bedoelde jaarlijkse visserijplannen.
6. De lidstaten verlenen voor het gebruik van merktekens alleen toestemming wanneer de som van de gevangen hoeveelheden het quotum niet overschrijdt.
7. De lidstaten zenden de Commissie elk jaar uiterlijk twee maanden en 15 dagen vóór de ICCAT-jaarvergadering een jaarverslag toe over de uitvoering van het merktekenprogramma. De Commissie bundelt de informatie van de lidstaten en zendt die elk jaar uiterlijk twee maanden vóór de ICCAT-jaarvergadering door aan het ICCAT-secretariaat.

TITEL III

SLOTBEPALINGEN

Artikel 31 *Jaarverslag*

1. De lidstaten dienen elk jaar uiterlijk op 15 september bij de Commissie een jaarverslag in over het voorgaande kalenderjaar, betreffende hun uitvoering van deze verordening en, indien passend, met aanvullende informatie.
2. Het jaarverslag bevat informatie over de stappen die zijn ondernomen om bijvangsten van ondermaatse mediterrane zwaardvis te beperken en teruggooi te verminderen, en over relevant onderzoek op dat gebied.
3. De Commissie bundelt de overeenkomstig de leden 1 en 2 ontvangen informatie en zendt deze uiterlijk op 15 oktober van elk jaar door aan het ICCAT-secretariaat.
4. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen met nadere voorschriften voor het formaat van het in dit artikel bedoelde jaarverslag. Deze uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 36 bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 32 *Evaluatie*

De Commissie brengt uiterlijk op 31 december 2025 bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de werking van het in deze verordening vastgestelde herstelplan voor mediterrane zwaardvis.

Artikel 33 *Financiering*

Voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad is het meerjarig herstelplan voor mediterrane zwaardvis een meerjarig plan in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 34 *Procedure in geval van wijzigingen*

1. Waar nodig met het oog op de omzetting in Unierecht van voor de Unie bindende wijzigingen van of aanvullingen op de bestaande ICCAT-aanbevelingen en voor zover de wijzigingen in het Unierecht niet verder gaan dan de ICCAT-

aanbevelingen, wordt de Commissie gemachtigd om gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 35 tot wijziging van:

- (a) de termijnen voor het verstrekken van informatie die zijn vastgesteld in artikel 9, leden 1 en 2, artikel 10, lid 3, artikel 16, leden 1 en 3, artikel 17, leden 1 en 3, artikel 21, leden 2 en 3, artikel 22, lid 2, artikel 23, lid 3, artikel 26, lid 1, artikel 27, lid 5, en artikel 31, leden 1 en 3;
  - (b) de in artikel 10, leden 1 en 2, vastgestelde sluitingsperioden;
  - (c) de in artikel 11, lid 1, vastgestelde minimuminstandhoudingsreferentiegraad;
  - (d) de in de artikelen 12 en 13 bedoelde tolerantieniveaus;
  - (e) de in artikel 14, leden 1 tot en met 4, bedoelde technische kenmerken van het vliegtuig;
  - (f) het in artikel 22, leden 1 en 2, vastgestelde percentage van het quotum dat is opgebruikt;
  - (g) de informatie over vangstvaartuigen als bedoeld in artikel 16, lid 2, artikel 17, lid 1, artikel 21, leden 1 tot en met 4, en artikel 23, lid 3; en
  - (h) de bijlagen I, II en III bij deze verordening.
2. Wijzigingen die overeenkomstig lid 1 worden vastgesteld, hebben bij uitsluiting betrekking op de omzetting van wijzigingen van en/of op aanvullingen op de desbetreffende ICCAT-aanbevelingen in Unierecht.

Artikel 35

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 34 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden vóór het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 34 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Alvorens een gedelegeerde handeling vast te stellen, raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
6. Een overeenkomstig artikel 34 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn

van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 36
Comitéprocedure

De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 47 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor visserij en aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 37
Wijziging van Verordening (EU) 2017/2107

In Verordening (EU) 2017/2107 worden de artikelen 20 tot en met 26 geschrapt.

Artikel 38
Wijziging van Verordening (EG) nr. 1967/2006

In bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1967/2006, wordt punt 6, onder 2, vervangen door:

- "2. 2 500 vishaken per vaartuig voor vaartuigen die op zwaardvis (*Xyphias gladius*) vissen, wanneer deze soorten na sortering ten minste 70 % van de vangst in levend gewicht uitmaken;".

Artikel 39

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter